

Confesiune

Nelu Preda

Se-adună vremurile-asupra mea,
M-au nins, plouat și-n arșiță răscopt
Mă păsuiește încă oare vremea ?
Voi apuca decenii opt?!

E viața zbatere și zbucium greu,
Cu bucurii răzlețe și ispite,
Dar am luptat și lupt din greu...
Căci toate-au fost cu vârf și îndesat plătite!

Orgoliul și ambițiile au apus...
Iar senectutea-mi dă seninătatea
De-a prețui și-a spune ce-am de spus,
În lucrurile ce privesc cetatea.

Mă veți ierta dacă vă plictisesc,
Cu "ode" către-acei ce guvernează...
Nu pot să fac decât să buchisesc,
La versuri care poate-i șicanează!

Frumoasă este arta, sunteți tineri,
Poeți și prozatori deopotrivă,
Dar fiind periclitați în idealuri...
Ar trebui s-o faceți și activă!

Condeiul să devină foc și pară,
Un bici al verbului descătușat,
Mânat de dragostea de țară,
Poetul să devină și soldat!

Indiferența naște monștri,
Eu sper că nu veți regreta,
Arta de-amor în ochii voștri...
Să nu devină o perdea!

Adio-acum, vă las cu bine,
Dar arta nu vă pervertiți
De scrieți un pamflet în rime,
Sau proză ... cum voi bine știți!